

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1923

ΑΡΙΘ. 11

ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ;

Ἡ ἔκρηξις, ἡ διεξαγωγή καὶ πρὸ πάντων ὁ τρόπος τοῦ τερματισμοῦ τοῦ μεγάλου παγκοσμίου πολέμου παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς σκεπτικὰς διανοίας νὰ διερωτηθῶσι μήτοι διανύομεν περίοδον χρεωκοπίας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Μήτοι ὅηλα δὴ ἀπὸ τῶν πραγμάτων φαίνονται δικαιούμενοι ὅσοι ἢ δυσχυρίσθησαν ἐπ' ἐσχάτων ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶνε ἡ ἀπόλυτος θρησκεία, ἀλλ' ἀπλῶς σημειοῖ ἐν ἑκ τῶν μεταβατικῶν σταδίων τῆς θρησκευτικῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος, μέλλει δ' ἄρα ν' ἀντικατασταθῇ ὑπ' ἄλλης θρησκείας, τελειότερας, καὶ μᾶλλον ἀνταποκρινομένης πρὸς τὴν νέαν φάσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, ἢ ἀπεφάνθησαν κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἀποτελεῖ τὸ τελευταῖον τέρμα τῆς θρησκευτικότητος τοῦ ἀνθρώπου καθ' ὅλου, μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπικρατήσῃ ὀριστικῶς ἡ «ἀθρησκεία τοῦ μέλλοντος».

Διότι, πράγματι, πρόχειρος ἐπὶ τῆς τελευταίας δεκαετίας φιλοσοφία ἐμφανίζει ἰδίᾳ τὴν εὐρωπαϊκὴν Χριστιανώσυνην ὑστερήσασαν σπουδαίως ἀπέναντι τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν. Οἱ διαρκεῖς τῶν κρατῶν ἐξοπλισμοί, οἱ πᾶσαν ρώμην καὶ ζωτικότητα καὶ ἰκμάδα τῶν λαῶν ἐξαντλοῦντες, ἀπετέλουν τρανὸν τεκμήριον ὅτι μετὰ τῶν ἐθνῶν δὲν ὑφίστατο ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, ἕκαστον δ' αὐτῶν παρεσκεύαζεν ὑπεροπλίαν εἴτε πρὸς ἀρπαγὴν ἀλλοτρίων κτήσεων διὰ τῆς βίας τῶν ὄπλων, εἴτε πρὸς ἀμυναν κατὰ γειτόνων ὑποούλων, ἐποφθαλμιώντων τῆς παντοειδοῦς εὐτυχίας του τὴν ἀκμὴν, εἴτε καὶ πρὸς ἀπελευθέρωσιν ὑποδοῦλων εἰς τυράννους ὁμογενῶν καὶ ἀνάκτησιν χωρῶν, ὑπὸ ἐπιδρομέων ἀλλοφύλων προαρπαγεῖσάν. Ἐνῶ δ' ἀφ' ἐνός πᾶσα ἀπόπειρα πρὸς εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τῶν μετὰ τῶν κρατῶν οὕτως ἢ ἄλλως ἀναφυομένων διαφορῶν τελικῶς ἐναυάγει, ἐξ ἄλλου οὐδεμία ἐπὶ μέρος Ἐκκλησία ἐπέδειξε τσαύτην ζωτικότητα καὶ ἰσχύν, ὥστε διὰ τοῦ κύρους αὐτῆς νὰ παρεμποδίσῃ, τὸ

καθ' ἑαυτὴν, τὴν σύρραξιν. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἡ διάστασις τῶν Κρατῶν ἐκάστην Ἐκκλησίαν ἀπεκάλυψε παραστάτιν τῆς στάσεως τοῦ ἐν ᾧ αὐτὴ διεβίου Κράτους, οὕτω δ' ἀντὶ γενικοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν συνασπισμοῦ πρὸς πρόληψιν τῆς συγκρούσεως ἢ καὶ ταχύτερον αὐτῆς τερματισμόν, ὁ κόσμος παρέστη μάρτυς διχοστασιῶν ἐν τῷ παγκοσμίῳ ἐκκλησιαστικῷ σώματι.

Οὐδὲν λοιπὸν παραμυθητικὸν καὶ ἐνθαρρυντικὸν ἔχει τις ν' ἀρυσθῇ ἐκ τῶν συνθηκῶν, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου.

Ἄλλὰ καὶ ἡ διεξαγωγή τοῦ πολέμου ἀφίνει ἡμᾶς μελαγχολικοὺς. Ὅλη ἡ εὐρυτά καὶ ἡ εὐρετικότης τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ἐπεστρατεύθη καὶ κατηναλώθη πρὸς ἀσφαλεστέραν τοῦ ἀντιπάλου ἐξόντωσιν. Τὸ κατ' ἐξοχὴν διακριτικὸν γνώρισμα τῆς κορωνίδος τῶν θείων δημιουργημάτων, ἦτοι ἡ διάνοια, δὲν ἐχρησιμοποιήθη διαρκούντος τοῦ πολέμου εἰς εὐρεσιν τοῦ τρόπου τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν δισταμένων καὶ τοῦ ταχύτερου τερματισμοῦ τοῦ αἰματηροτάτου ἀγῶνος ἐξ ἐλατηρίων ὡς μείζονος φειδοῦς ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων καὶ τοῦ εἰς τὸ ἐλάχιστον περιορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῇ ἀλληλοσφαγῇ παγκοσμίου πόνου. Ἀπ' ἐναντίας τέλος καὶ σκοπὸς τοῦ πολέμου ἐτέθη ἡ παντοιοτρόπος ἐξόντωσις ὡς πλείστων ἀνθρωπίνων ζωῶν, ἀσχέτως πρὸς οἰανδήποτε φιλάνθρωπίας αἰσθημα, πᾶσαι δ' αἱ πρόοδοι, πᾶσαι τῆς διανοίας καὶ τοῦ πνεύματος αἱ κατακτήσεις ἐτέθησαν ἀδιστακτικῶς ὑπηρετικαὶ τῆς εἰς ζωὰς δλοκληρωτικῆς, εἰ δυνατόν, τοῦ ἀντιπάλου φθορᾶς. Τσαύτη δ' ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου ἡ ἐξοντωτικὴ λύσσα, ὥστε οὐδαμοῦ τῆς ὑδρογείου ἤτο τις ἀσφαλῆς, ἐφ' ὅσον ὁ θάνατος ἐνήδρευε καὶ ἐναέριος καὶ ὑποβρύχιος, τὸ δὲ δηλητήριο ἐξεσφενδονίζετο καὶ ἐν εἴδει ἀερίων, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡρεατινοῖς ὑδασι παρεμόνευε. Εἶχε τέλος λησμονηθῇ ἡ ἀνεκτίμητος ἀξία τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, αἱ δὲ ἰδέαι τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης, καὶ πίστεως ἄλλης χριστιανικῆς

ἀρετῆς παραμεριθεῖσαι, ἀπετέθησαν πρὸς καιρὸν εἰς χαρτοφυλάκια, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς κατὰ συνθήκην ψεύδη διὰ τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης.

Εἰς πολὺ ἀπαισιοδοξότερας ὁμῶς σκέψεις βυθίζει τὸν ἐπὶ τοῦ πολέμου τούτου φιλοσοφοῦντα ὁ τερματισμὸς αὐτοῦ. Σύμπλεγμα κρατῶν ἐκ τῶν ὀλικῶς ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένη ἀρνησιότερων καὶ ἰσχυροτέρων, τῶν ἐν παντοίῳ πολιτισμῷ καὶ πνευματικῇ ἀναπτύξει καὶ ἀκμῇ οὐδ' ἐνὸς ἄλλου κατωτέρων, τῶν εἰς τὰς χριστιανικὰς ἰδέας λογιζομένων ὡς πιστοτέρων καὶ συνεπεστέρων (Ἀγγλία καὶ Ἀμερική), νικησάντων δὲ κατὰ κράτος τὸν ἀντίπαλον συνδυασμὸν, εὐρέθησαν ὑπογράφοντα μίαν ἀναξιοπρεπεστάτην εἰρήνην συνθήκην ὑπὸ τὰ σκώμματα, τοὺς σαρκασμοὺς καὶ τὴν περιφρόνησιν τῆς δημοσίας γνώμης ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου. Ὁρμήσαντες εἰς τὸν πόλεμον ὑπὸ σημαίαν, ἐρ' ἧς ἀνεγράφοντο διαγγέλματα περὶ ἀποδόσεως δικαιοσύνης εἰς τοὺς ἀδικουμένους, ἐλευθερίας εἰς τοὺς δούλους, δικαιωμάτων εἰς τοὺς ἐξουθενημένους, μετ' ἀγῶνας δὲ πολυκαμάτους καὶ μάχας μυριονέκρους εὐνοηθέντες ὑπὸ τῆς νίκης καὶ ἐτοιμοὶ, κατὰ πάντα, ὡς θὰ ἐνόμιζέ τις, πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἠθικῶν ἐκείνων ἀρχῶν, ὧν ἐγένοντο κήρυκες διαπρύσιοι, αἴφνης εὐρέθησαν γονυπετεῖς πρὸ ἐκείνου ἀκριβῶς τοῦ ἐκ τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνεφάνη ἐν τῇ ἱστορικῇ τῆς ἀνθρωπότητος κονίστρα, ἐξεπροσώπησε καὶ ἐκπροσωπεῖ τὴν βίαν, τὴν δυναστείαν, τὴν δεσποτείαν, τὴν ἀγριότητα, τὴν ἀρνησιν πάσης ἠθικῆς ἀρχῆς, τὸ ἀνεπίδεκτον τοῦ ἐκπολιτισμοῦ. Ἐνῶ δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ μεταξύ ἐναλλαγὰς τοῦ ἀγῶνος τέως ὑποτελεῖς καὶ ὑπόδουλοι εἰς τυράννους ἐγεύθησαν τῶν ἀνεκτιμῆτων ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν ὅτι ἐτέθη πλεόν τέρμα εἰς τὰ δεινάτων, καὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα, καὶ εἶδον δικαιοσύνην, καὶ ἀνέπνευσαν ἐλευθερίαν, ὅπως ἀπροσδοκῆτως καὶ παρὰ πᾶν θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον ἐπανεδόθησαν ὡς κτηνῶν ἀγέλαι εἰς τοὺς τέως δυνάστας των, καὶ εἶδε καὶ ἤκουσεν ἡ ἀνθρωπότης θεάματα καὶ ἀκούσματα ἀπαραδειγματίστου σπαρακτικότητος.

Ἐνώπιον τῆς ἀποθαρρυντικῆς ταύτης τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας τροπῆς, καθ' ἣν ὁ Χριστιανισμὸς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος φαίνεται κύπτων τόσον ἀπροκαλύπτως πρὸ τοῦ καὶ αὐθις γαυριῶντος Ἰσλαμισμού ἐν ᾧ ἀκριβῶς χρόνῳ οὗτος ἐνο-

μιζετο ὀριστικῶς ἀποσυρόμενος ἐν ταπεινώσει ἀπὸ τῆς κονίστρας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὰ παλαιὰ του κρησφύγετα, — εἰς τὴν «κόκκινην μηλιά» —, πολλοὶ μελαγχολικῶς κινουντες τὴν κεφαλὴν ἤρξαντο ἀμυριβάλλοντες περὶ τῆς ζωτικότητος τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς θεϊότητος αὐτοῦ, οἱ δὲ ὀρθολογισταὶ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ τῶν πραγμάτων νομίζουσιν ὅτι εὐρίσκουσι τὸ ἀριθμότερον τεκμήριον τῆς χρεωκοπίας τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἢ καὶ αὐτῆς τῆς θρησκείας καθ' ὅλου.

Τίς ὁμῶς εἶνε ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων, θὰ εἴπωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Γ. Π.

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΠΕΡΙ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΡΙΖΑΡΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ἀρ. Πρωτ. 2516
Διεκπ. 2427

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12|25 Ἰουλίου 1923

Πρὸς τοὺς ἀπὸ τὸ Κράτος Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως εἰσαχθῶσι διὰ διαγωνισμοῦ κατὰ τὸ προσεχές Σχολικὸν ἔτος ὡς ὑπότροφοι τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ριζαρείον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολήν, δέκα νέοι μαθηταί.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχῃσι τοῦ διαγωνισμοῦ δέον τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 1 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου (ν. ἡμ.) νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου αἴτησιν μετὰ τῶν ἐξῆς ἐγγράφων 1) ἐγγράφῃν εἰς τὸ Μητρώφον ἀρρέων Κοινοτήτος ἢ Δήμου ἢ πιστοποιητικὸν ἡλικίας, ἧς δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 18 ἐτῶν ἢ κατωτέρα τῶν 14, 2) Πιστοποιητικὸν ἱατροῦ περὶ ἀσπιμείας καὶ υγείας, 3) Πνευματικὴν συμμαρτυρίαν ἱερέως, βεβαιοῦσαν τὴν ἠθικὴν διαγωγήν καὶ τὴν εἰς τὴν ἱερωσύνην κλίσιν τοῦ ὑποψηφίου, 4) Ἀπολυτήριον Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

Οἱ ὑποψήφιοι ὀφείλουσι νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου, ὅπως λάβωσι γνῶσιν τῆς ἡμέρας τοῦ διαγωνισμοῦ διεξαχθησομένου ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς γραπτῶς ἐπὶ πάντων τῶν μαθημάτων τῆς τελευταίας τάξεως τοῦ Σχολαρχείου. Ἐπὶ ἰσοβάθμων κατὰ τ' ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ προτιμηθήσονται οἱ ἱεροπαῖδες. Οἱ μέλλοντες νὰ ἐπιτύχωσιν ὑποχρεοῦνται εἰς μηνιαίαν καταβολὴν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς δραχμῶν διακοσίων τριάκοντα (230), τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν τῶν τροφείων καὶ διδάκτρων αὐτῶν θὰ συμπληρώνη τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς παρακαλοῦνται νὰ

κοινοποιήσωσι καταλλήλως τὴν παροῦσαν Ἐγκύκλιον.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος
- † Ὁ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος Ἐὐθύμιος
- † Ὁ Σύρου Τήνου καὶ Ἀνδρου Ἀθανάσιος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος

Ὁ Α'. Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος

ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 2620
Διεκπ. 2429

Πρὸς τοὺς Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἰδιαιτέροι δεσμοὶ συνέδεσαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μετὰ τῶν Ἁγίων Τόπων τῆς Παλαιστίνης. Οἱ ἐν αὐτοῖς ἱεροὶ Ναοὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρώτον ἐκτίσθησαν καὶ ἐπανελημμένως μετὰ διαφορῶν καταστροφῶν ἀνεκτίσθησαν, διὰ τῶν δωρεῶν δὲ αὐτοῦ ἔκτοτε συντηρήθησαν. Ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας ὑπῆρχον καὶ ὑπάρχουσι κτηματικὰ τῶν Ἑλλήνων ἀφιερῶματα ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ὅσακις δὲ παρουσιάσθη ἀνάγκη, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔσπευσε νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἅγιον Τάφον. Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ναὸς τῆς Ἀναστάσεως πρὸ ἑνὸς καὶ πλέον αἰῶνος τὸ τελευταῖον ἀνφοδομήθη διὰ γενικῶν καὶ πανδήμων συνδρομῶν τῶν Ἑλλήνων, ἴσταν δὲ εὐλόγως αἱ ἐν αὐτῷ σωζόμεναι ἐπιγραφαὶ κίττορα αὐτοῦ ἀναγράφουσι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἀντιπρόσωπος τούτου ἐν τοῖς προσκυνήμασιν εἶναι ἡ Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότης, ἡγούμενον ἔχουσα αὐτὸν τὸν Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων. Ἡ μοναχικὴ αὕτη Ἀδελφότης διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους οὐχὶ μόνον διεφύλαξε τὰ ἱερά Προσκυνήματα κατὰ τῶν ἑτεροδόξων, οἵτινες ἀνεκαθεν ζητοῦσι νὰ καταλάβωσιν αὐτά, ἀλλὰ καὶ τοὺς δλίγους ἀδελφοὺς ἡμῶν ὀρθοδόξους τῆς Παλαιστίνης διετήρησεν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, ἐναντίον τοῦ Ἰσλαμισμοῦ καὶ τῶν ξένων προπαγανδῶν. Ἡ Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότης, ἡ ὁποία κυρίως ἀποτελεῖ καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πατριάρχην, μεγάλην ἐξεπλήρωσεν ἀποστολήν. Ἄνευ αὐτῆς δὲν θ' ἀντεπροσωπεύετο σήμερον ἡ ὀρθοδοξία ἐν τῇ κοιτίδι τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Δυστυχῶς ὅμως τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἔνδοξος Ἀδελφότης διατρέχουσι σήμερον μεγίστους κινδύνους καὶ εἰς οἰκονομικὰς διατελοῦσι δυσχερείας. Ἐχουσι δὲ ἀνάγκην ἀπόλυτον τῆς συνδρομῆς καὶ πάντων μὲν τῶν ὀρθοδόξων, ἰδιαιτάτα δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Εἰς τὴν ἀνάγκην δὲ ταύτην ἀνταποκριθῆναι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκτός ἄλλων μέτρων εἰς ἃ ἤδη προσέβη, διαμαρτυρηθεῖσα κατὰ πάσης μελετωμένης μεταβολῆς τοῦ καθιερωτοῦ ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ Ἱεροσολύμων καὶ ἐν τῇ Ἁγιοταφικῇ Ἀδελφότητι, ἐπικαλεῖται τοῦ σεσβεβοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν σύντονον προσοχὴν

πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν τε ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτοῦ δι' ἡμῶν βοήθειαν. Γινώσκει ἡ Σύνοδος τὰς βαρυνούσας τὸν λαὸν πολλὰς αἰτήσεις συνδρομῶν πρὸς κοινωφελεῖς σκοποὺς, ἀλλ' ἱερὰν θεωρεῖ ὀφειλὴν πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου βοήθειαν.

Ὅθεν παρακαλεῖ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας, ὅπως διατάξωσι τὴν ἐν τοῖς ναοῖς περιφορὰν δίσκων ἐπὶ δύο Κυριακὰς καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μετὰ προηγουμένην ἐξήγησιν καὶ εὐχαστῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπαφίηται δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ ἄλλους νὰ σκεφθῶσι τρόπους τῆς προκλήσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Παναγιόν Τάφον. Τὰ συλλεγόμενα ποσὰ δέον ν' ἀποστέλλωνται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21]3 Αὐγούστου 1923

- † Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος
- † Ὁ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος Ἐὐθύμιος
- † Ὁ Σύρου Τήνου Ἀνδρου Ἀθανάσιος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος

Ὁ Α'. Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος

ΠΕΡΙ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 2613 Ἐν Ἀθήναις τῇ 21]3 Αὐγούστου 1923.
Διεκπ. 2428

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπεὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ἱεροκηρυκῶν ὑποβολῆς τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἐκθέσεων τῶν ὑπ' αὐτῶν κατ' ἔτος πρασσομένων.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1056 π. ἔτ. ἐγκυκλίου Αὐτῆς ὑπομνησκουσα προγενεστέρως τοιαύτας καὶ τὰς ἐν ἄρθρῳ δὲ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1858 Β. Δ. ἐκτιθεμένης ὁδηγίας, σχέσιν ἔχουσας πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν Ἱεροκηρυκῶν, ἐκάλεσε τούτους ἵνα δι' Ὑμῶν ὑποβάλλωσι τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ κατὰ Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους πίνακα ἀκριβῆ τῶν γενομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸν παρελθόντα ἑνιαυτὸν κηρυγμάτων, ἐν ᾧ νὰ ἀναγράφωσι τὸν τόπον, τὸν χρόνον, τὸν ναόν, τὸ θέμα, τὴν περίληψιν τοῦ γενομένου κηρύγματος, μετ' ἐκθέσεως περὶ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἡθικῆς τῶν Χριστιανῶν καταστάσεως καὶ τῶν ἐνδεικνυομένων πρὸς προαγωγὴν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος μέσων, ὡς καὶ δύο κηρυγμάτων.

Ἄλλ' εἰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς ἄνω ἐγκυκλίου παρῆλθεν διτάμηνον χρονικὸν διάστημα, μετὰ λύπης ἡ Ἱ. Σύνοδος παρατηρεῖ ὅτι ἐλάχιστοί εἰσιν οἱ πρὸς αὐτὴν συμμορφωθέντες Ἱεροκήρυκες, τῶν λοιπῶν ἐπιδεικνυόντων οὕτω ἀδιαφορίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ὑψηλῶν καὶ ἱερῶν καθηκόντων.

Τούτων ἕνεκα προάγεται ἡ Ἱερά Σύνοδος νὰ παρακαλέσῃ Ὑμᾶς καὶ αὐτῆς ὅπως καλέσητε τοὺς μήπω συμμορφωθέντας τῇ ἄνω διαταγῇ Ἱεροκήρυκας τῆς δικαιοδοσίας Ὑμῶν ἵνα συμμορφωθῶσι ταῖς Συνοδικαῖς ἐπιταγαῖς, ἵνα ἐν βραδύτητι, ἐνεχοῦσῃ

ἀδιαφορίαν, ἐνεργηθῶσι παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατ' αὐτῶν τὰ δέοντα.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος
 † Ὁ Φιναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος Ἐπίσκοπος
 † Ὁ Σύρου Ἱεροῦ καὶ Ἀνδρου Ἀθανάσιος
 † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Ἀμβρόσιος
 † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος
 Ὁ Δ'. Γραμματεὺς
 Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιωτόπουλος

ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Κατὰ παράκλησιν πολλῶν ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιεύεται ἐνταῦθα τὸ περὶ τῆς χαρτοπαίξεως ὑπόμνημα, ὅπερ, καθ' ἃ ἐν προηγουμένῳ ἀνεγράφη φύλλῳ, ἀπηύθυνεν ὁ Μακάρο. Μητροπολίτης πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν Ὑπουργῶν καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ἡμερησίῳ Τύπῳ:

Κύριε Ὑπουργέ,

Λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην διαδιδασκόμενων ἡμῖν παρὰ πλείστων μελῶν τῆς Κοινωνίας ἐγγράφων διαμαρτυριῶν, ἐν αἷς ἀναφέρονται ἀνήκουστα περιστατικά λαμβάνοντα χώραν ἐν ταῖς χαρτοπαικτικαῖς Λέσχαις, προαγόμεθα νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν τὸ παρὸν ἡμῶν γράμμα καὶ πατρικῶς συστήσωμεν τῇ δευτέρᾳ Ἐξοχότητι ἴδιαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσοχὴν καὶ μέριμναν, πρὸς πρόληψιν μὲν τῶν ἐν ταῖς λέσχαις ταύταις λαμβανόντων χώραν, πρὸς κραταίωσιν δὲ τῆς πρὸς τοὺς Νόμους πεποιθήσεως τῆς Κοινωνίας, ἥτις αἰτιᾶται ποιάν τινα ἐλαστικότητα τοῦ σχετικοῦ περὶ χαρτοπαιγνίων ἀπαγορευτικοῦ Νόμου.

Λαμβανόμενης ὑπ' ὄψει, Κύριε Ὑπουργέ, τῆς πρὸς τὴν Γ' Ἐθνοσυνέλευσιν εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ὑποβαλλομένου τότε Νόμου, ὅστις ἤδη ἐτέθη εἰς ἰσχύν, ἐν ἣ ἐτονίζετο ὅτι διὰ τοῦ Νόμου τούτου δὲν προτείνεται ἡ τελεία τῶν χαρτοπαιγνίων ἀπαγορεύσεις, διότι αὕτη ἀλοσιτελής θὰ ἦτο καὶ ἄσκοπος θ' ἀπέβαινε, ἐφ' ὅσον θὰ ἤρχετο εἰς σύγκρουσιν πρὸς ἐρριζωμένην κοινωνικὴν ἔξιν, πρόδηλον ὅτι ὁ Νόμος οὗτος δὲν ἀπαγορεύει, ἀλλὰ μετριάζει κάπως τὴν κακὴν ἔξιν τῆς χαρτοπαίξεως. Πρόκειται ἄρα περὶ συμβιβαστικοῦ τινος Νόμου τείνοντος νὰ ταυτίσῃ μίαν ἀνήθικον ἔξιν πρὸς τὸ νόμιμον καὶ τὸ δίκαιον. Περιορίσθη ἡ χαρτοπαίξια χωρὶς ποσῶς νὰ προληφθῇ ἢ ἀλλότροπος ἐξέλιξις αὐτῆς ὑπὸ τὰ νομιμώτερα προσχήματα. Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Πολιτείας ἀπέβλεψε μᾶλλον εἰς τὸν καθορισμὸν σπορδαίων ὀλικῶν ὠφελημάτων δι' ἐαυτὴν, διὰ τῶν ἐπὶ τῶν χαρτοπαιγνίων ἐπιβληθέντων εἰδικῶν φόρων, παρὰ εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ.

Ὅτῳ, κύριε Ὑπουργέ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ἰσχύοντος ἤδη Νόμου ἐξακολούθουν ἐξελισσόμενα περὶ τὴν πρασίην τράπεζαν δράματα ὅλα διαφθορᾶς συνειδήσεων καὶ σφαγιασμοῦ τῆς κοινωνικῆς τιμῆς τῶν ἐμπλεκόμενων εἰς τὴν πλεκτάνην τοῦ εὐκόλου κέρδους. Τὸ ὡς ἀκίνδυνον καὶ ὡς οἰκογενεακὸν χαρακτηρισθὲν τυχερὸν παίγιον «31», ὅπερ ὁ Νόμος ἐπιτρέπει, ἀπέβη μὲ τὰ νομιμώτερα προσχήματα, τὸ ληστρικώτερον τῶν τυχερῶν παιγνίων. Καταγγέλλονται ἡμῖν αἱ σατανικῶ-

τεραι μέθοδοι ἀπάτης, δι' ἧν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, διαρπάζονται περιουσίαι ὀλόκληροι. Ἐκ τοῦ χαρακτηῆρος δὲ τῶν θυμάτων ἐξαρτᾶται βεβαίως ὅτι παρόμοια γεγονότα σπανίως γίνονται γνωστὰ καὶ ἔξω τοῦ χαρτοπαικτικοῦ κύκλου. Ἀπαριθμῶν τις τὰς μερικὰς γραμμάς τῶν χαρτοπαικτικῶν δραμάτων τῶν τελευταίων δέκα τούτων ἡμερῶν εὐκόλως δύναται νὰ πορισθῇ τὴν γενικὴν ἔννοιαν τῆς παρουσιαζομένης φρικιαστικῆς καταστάσεως. Ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης, πατὴρ τεσσάρων τέκνων, ἀπολέσας σημαντικὸν τῆς περιουσίας του μέρος καὶ ἀποπειρώμενος τὴν διασπάθισιν καὶ τῶν τελευταίων οἰκονομιῶν του, φρονεῖ τὴν ἀτυχὴ σφύγγον του ἀγνουμένην νὰ ἐκχωρήσῃ αὐτῷ καὶ τὴν τελευταίαν ἐξασφάλισιν τοῦ ἄρτου τῶν τέκνων των! Ἀξιώματιδος ἐκ τῶν τῆς Φρουρᾶς τῆς πρωτεύουστος, σπαταλήσας δημόσιον ἱερὸν χρήμα, ὅπερ διεχειρίζετο, συνεπε-α χαρτοπαικτικῶν ἀτυχημάτων καταφεύγει εἰς τὸ δηλητήριον διὰ νὰ συγκάλυψῃ τὴν ἀτιμίαν του! Βιοπαλαιστῆς, ἐντιμὸς ὑπάλληλος, ἐξ ἀφορμῆς παρομοίαν λόγων ἀποπειράται νὰ φονεύσῃ τὸν προϊστάμενόν του. Μὴ εἰς τὰς ὁδοὺς δὲν συναντᾷ τις μικρὰ παιδία παίζοντα τὰ ὀλίγα κέρματα τὰ ὅποια κερδίζουσι ἐργαζόμενα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας; Μὴ αὐτοὺς ὁ Νόμος δὲν παραλαμβάνει ἐκ τῶν χερῶν τῶν μεираκίων τὸν κεκανονισμένον φόρον, ὅταν ταῦτα ἀποκομίζωσι τὰ ἐκ τῆς μακρᾶς χαρτοπαίξεως τυχερὸν κέρδη των, ἀντὶ νὰ ἀποπέμψῃ αὐτὰ ἐκ τοῦ ἀνοσίου οἴκου τῆς ἀτιμίας; Καθ' ἑκάστην, τὰς πρωϊνὰς ὥρας πάντοτε, θὰ ἴδῃ τις ἐκδραζόμενα ἐκ τῶν λεσχῶν οἰκτρὰ τὰ θύματα τοῦ κοινωνικοῦ τούτου μιάσματος.

Ἄλλ' αἱ τοιαῦται ὀλίγα λεπτομέρειαι, κύριε Ὑπουργέ, αἱ γενικαὶ τῶν ὁποίων γραμματῶν διαγράφουσι ἔτην τὴν τραγικὴν ἀλήθειαν τῆς μεγαλειτέρας ἕως κοινωνικῆς ἀσχημίας δὲν εἶναι ἢ ἐκδηλωτικῶς μεγαλειτέρας ἐσωτερικῆς καταστροφῆς, τῆς καταστροφῆς τῆς ψυχικῆς ἁρμονίας, καθ' ἣν πρὸ τῆς μανιακῆς σκέψεως ἐνδεχομένου μεγάλου καὶ εὐκόλου κέρδους συσσωρεύονται εἰς ἐρείπια ὅλα τὰ ὑγιᾶ ἠθικὰ στοιχεῖα τοῦ κοινωνικοῦ χαρακτηῆρος τῶν ἀτόμων. Κατὰ τοῦτο ἀκριδῶς κρίνεται ἡ χαρτοπαίξια ὡς πληγὴ ὀλεθρία διὰ τὸν κοινωνικὸν ὀργανισμόν. Ἄν δὲ θελήσῃ τις νὰ προσέξῃ καὶ εἰς τὴν προσέλευσιν τῶν περὶ τὴν πρασίην τράπεζαν θαμῶνων θ' ἀποκομίσῃ τὴν ἐντόπωσιν ὅτι αἱ λαϊκώτεροι τάξεις ἐκπροσωποῦνται ἐπαρκῶς εἰς τὴν ὀργιαστικὴν πανδαισίαν ταύτην. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ ἠθροφόρον μόνυσμα μετεδόθη λίαν ἐπικινδύνως, ἐπαπειλοῦν τελείαν καταστροφὴν τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, ἂν μὴ ἔντονος καὶ λελογισμένη ἐπέμβασις τῆς Πολιτείας δὲν προλάβῃ ταύτην.

Καὶ ἡμεῖς μὲν εἰς τὰς πατρικὰς συστάσεις τάχως προβαίνοντες εὐχόμεθα τελείαν τῆς χαρτοπαίξεως ἀπαγορεύσεις, ὡς τοῦτο δι' ἀσπερῶν Νόμων ἐπετεύχθη ἐν ἄλλαις χώραις· ἀλλ' ἐὰν ἡ Πολιτεία προκρίνῃ ἄλλα μέσα πρὸς περιστολὴν αὐτῆς δέον διὰ συντόνου ἐνεργείας νὰ ἐπιχειρήσῃ ταύτην.

Ὅθεν προαγόμεθα νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὡς προϊστάμενον τῆς ἐσωτερικῆς τῆς κοινωνίας τάξεως ἐπόπτην, ὅπως ἐν τῇ διακρινόσῃ ὑμᾶς ἱκανότητι καὶ ἐπιθυμίᾳ πρὸς προαγωγὴν καὶ ἐξασφάλισιν αὐτῆς.

διατάξτε ἀόστηρον ἔλεγχον τῶν χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν, κατὰ πάσης καταστρατηγήσεως τοῦ Νόμου, ἧς ὑπὸ τὴν νομιμωτέραν μορφήν τῶν ληστρικωτέρων τυχηρῶν παιγνίων τείνει νὰ παρασύρῃ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν θωμὸν τῆς διαφθορᾶς καὶ τὰ ἐντιμότερα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, ἵνα μεταβάλῃ καὶ ταῦτα εἰς κοινοὺς καταχραστὰς καὶ ἐπικινδύνους συντελεστὰς τῆς οἰκτροτέρας κοινωνικῆς καὶ ἔθνικῆς διαφθορᾶς.

Τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν, κύριε Ὑπουργέ, δὲν θὰ λείψωμεν ἕπως διὰ τῶν ἐνδεικνυομένων πνευματικῶν μέσων διαφωτίσωμεν τὴν κοινὴν συνείδησιν περὶ τῶν ἀλεθρίων συνεπειῶν, ἃς ἐπάγεται ἡ κακὴ ἕξις τῆς χαρτοπαιξίας, ἀλλ' ἐπιβάλλεται πρωτίστως εἰς Πολιτείαν νὰ καταπολεμηθῇ τὸ μέγα τοῦτο κακὸν καὶ νὰ τηρήσῃ τοὺς παραβιαζομένους καὶ δολίως καταστρατηγουμένους Νόμους.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

α. Χρησιμότης

Θὰ ἴτο πλάνη, καὶ πλάνη χονδροειδῆς, εἰς ἐνομιζόμεν, ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἡ χριστιανικὴ ζωὴ δὲν διέρχεται κρίσιν. Ἐν βλέμμα προσεκτικῶν εἰς τὰ περίεξ ἡμῶν συμβαίνοντα θὰ ἐπειθεν ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων εἶναι ξένον πρὸς τὴν γνῶσιν τῆς ἀγιαστικῆς δυνάμεως τῆς θρησκείας. Οἱ περισσότεροι εἶναι κατ' ὄνομα χριστιανοί, διότι ἄλλοι μηχανικῶς ἐκτελοῦντες τὰ τῆς ἐξευγενιστικῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ παραγγέλματα οὐδόπως αἰσθάνονται τὴν ζωοποιὸν δύναμιν αὐτῆς· ἄλλοι ὑποκριτικῶς συμμορφοῦνται πρὸς τὰς τελετὰς, ἵνα μὴ θεωρηθῶσιν ἄθρησκοι· τὸ δὲ χεῖριστον, τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐπιστημόνων ἐμπαίξει πᾶν θεῖον εἶτε διὰ τοῦ λόγου, εἶτε διὰ γραφίδος, εἶτε διὰ τῶν ἔργων. Τὸ ἄτομον πλέον δὲν τὸ ἐλκύει ἡ Ἐκκλησία ἐνεκα τῆς ἀδυναμίας τῆς, ἢ τῆς ἐλλείψεως μεθόδων ἀπὸ πολλὰς οἰκογενεῖας ἔχει ἐξορισθῆ ἡ γνησία χριστιανικὴ ζωὴ. Οἱ ἐγγράμματοι, εἶτε ἐνεκα τοῦ ἀκαταρτίστου τοῦ κλήρου καὶ τινῶν παρεκτροπῶν αὐτοῦ, ἢ ἐμποτισθέντες μὲ τὰ ἄθεα καὶ ὕλιστικά συγγράμματα τῆς Εὐρώπης, διαρκῶς σκορπίζουσι τὰ δηλητηριωδέστερα σκώμματα, γινόμενοι ἢ κυριώτερα αἰτία τῆς ψυχρότητος πρὸς τὴν παρὰ τῷ λαῷ θρησκείαν. Τὰ σχολεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ περιεμνομεν τὴν διάπλασιν τῶν παιδῶν χριστιανικῶς καὶ τὴν ἐμψύχωσιν εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίας τῆς νέας γενεᾶς παντὸς ὑψηλοῦ καὶ εὐγενοῦς αἰσθηματος, δὲν ἐκπληροῦσιν ὅπως προσδοκῶμεν τὸν ἐξευγενιστικὸν σκοπὸν τῶν. Ἐσχάτως μάλιστα παρατηρήθη τάσις τις νὰ καταργηθῶσι (φεύ!) τὰ θρησκευτικὰ ἐκ τῶν σχολείων, ἢ νὰ περιορισθῶσι τοσοῦτον, ὥστε πράγματι νὰ θεωρῶνται καταργημένα.

Ἐλθετε τώρα νὰ ὑπολογίστε εἰς ποῖον χάος ἠθικὸν θὰ φθάσῃ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ὁπόσος κίνδυνος σοβαρὸς ἐγκυμονεῖται ἀπὸ τὴν ψυχρότητα πρὸς τὴν ἐξευγενιστικὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μόνη

δὲ δύναμις, ἡ ὁποία ἀπομένει εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἡ ὁποία ἔχει καθήκον ἀπαραίτητον καὶ τὴν ὁποῖαν περιμένουσιν οἱ πλείστοι, εἶνε ἡ Ἐκκλησία. Καὶ πολὺ δικαίως. Διότι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἀνθρώπινος θεσμός, ἀλλ' εἶνε θεῖον ἴδρυμα κύριον σκοπὸν ἔχον τὴν ἠθικὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀτόμου, τὴν οἰκογενειακὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἁρμονίαν. Εὐτυχῶς κατενόησε τοῦτο ἡ Ἐκκλησία καὶ ἐργάζεται ποιητικῶς σχετικῶς, μονομερῶς ὁμῶς, πρὸς ἐξυγιάνσιν τῆς ὅλον ἐκ πρὸς τὸν ἄκρατον ἀτομισμὸν φερομένης κοινωνίας. Ἄλλ' εἰς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἀπαραιτήτως καὶ ἐν τάχει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς, εἶνε ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ ἀναμόρφωσις τῶν παιδῶν. Τοῦτο ἐτοσίσαμεν πέρουσι ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἀναπλάσεως». Καὶ ἐὰν πέρουσι ἐθεωροῦμεν ἀναγκαίαν τὴν ἠθοπλαστικὴν διδασκαλίαν πρὸς τοὺς παῖδας ἐν Κατηχητικῶν Σχολείois, σήμερον τὴν θεωροῦμεν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Διότι πολλοί, ἐπικοινωνοῦντες μετ' ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ ἐπιστημόνων ἀρίστων κατὰ τὰ ἄλλα, παρατηροῦσι μετὰ θλίψεως, ὅτι σχεδὸν οὐδὲν ἠθικὸν θρησκευτικὸν ἔρεισμα ἔχουσιν. Ἐξάγουσι δὲ τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ σχολεῖα, ὅπως ἐργάζονται σήμερον, διδάσκοντα ὀλίγας ὥρας τὰ θρησκευτικά, δὲν δύνανται νὰ ἐμπνεύσασιν τὴν δύναμιν τῆς ἠθικῆς ζωῆς, μηδὲ νὰ ἐξυψώσασιν τὸ φρόνημα τῶν παιδῶν. Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ Ἐκκλησία νὰ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ νὰ προβῇ κατόπιν εἰς τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Διότι μόνον διὰ τῆς ἀφθότου θρησκευτικῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐπιμελημένης ἠθικῆς διαπλάσεως θὰ καταρτίσωμεν νέαν εὐγενῆ γενεάν. Εἶνε δὲ εὐχάριστον τὸ γεγονός καὶ μετὰ πολλῆς ἀνακουφίσεως εἶδομεν γραφόμενα ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, ὅτι μελετᾶται ἡ ἀριωτέρα διοργάνωσις τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τῆς παρουσίας ἡμῶν μελέτης σκοποῦμεν νὰ δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς σοφωτέρους καὶ εἰδημονεστέρους, ἵνα ἐκφέρωσι τὰς γνώμας αὐτῶν καὶ οὕτω καταστήσῃσιν τὸ δυνατόν τελειωτέρα ἢ διαμόρφωσις τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Πῶς δὲ πρέπει νὰ κατανεμηθῇ ἡ διδακτὰ ὕλη θὰ ἐκθέσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Σ. Γ. Α.

Περὶ ἀνακηρύξεως ὡς Βυζαντινῶν μνημείων τῶν ἐν τῇ ὑπαίθρῳ Ἀττικῆς Ναῶν, κτισθέντων πρὸ τοῦ 1830

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον 2447, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ διατάσσομεν

Κηρύσσονται ὡς προέχοντα Βυζαντινὰ μνημεῖα, ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2447 κάτωθι μεσαιωνικοὶ Ναοὶ τῆς ὑπαίθρου Ἀττικῆς.

Α') *Αμαρουσίου.*

1) Παναγία Νεραντζιώτισσα, 3) Ἀγ. Ἰωάννης (Δ. τοῦ χωρίου) 3) Ἀγ. Γεώργιος (Νεκροταφεῖον), 4) Ἀγ. Ἀνάργυροι (ἐντὸς τοῦ χωρίου)

Β') *Κηφισίας*

Ἀγ. Γεώργιος (Κοκκιναράς).

Γ') Χαλανδρίου

1) 'Αγ. Βαρβάρα, 2) Μαρμαριώτισσα.

Δ') Γέρακα

1) 'Ηρειπωμένον ναΐδιον 'Αγ. 'Ιωάννου 30' από τῆς στήλης τοῦ Νεοφύτου, Χωστός (ὑπόγειον Ναΐδιον παρὰ τὸν Ναὸν τῶν 'Αγ. Πάντων), 3) Τρεῖς ἡρειπωμένα ναΐδρια ἐκατέρωθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

Ε') Μπουγιατίου

*Ἐρείπια Φραγκοκκλησιᾶς.

ς') Κισσίων

1) 'Αγ. Γεώργιος, καὶ 2) Παναγία Α. τοῦ χωρίου.

Ζ') Συναμίνου

Οἱ τρεῖς ἀπόθι Ναοί.

Η') Ραπεντόου Μαγαθῶνος

1) 'Αγ. Παντελεήμων, 2) 'Αγ. Λουκάς.

Θ') Διόπτει Παιανίας

1) 'Αγ. 'Αθανάσιος, 2) 'Αγ. 'Ιωάννης, 3) 'Αγ. Δημήτριος
4) Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, 5) 'Αγ. Παρασκευή, 6) 'Αγ. Νικόλαος, 7) 'Αγ. Γεώργιος, 8) 'Αγ. Τριάς, 9) 'Ἐρείπιον Ναοῦ παρ' 'Αγιον Γεώργιον.

Γ') Σπάτα

1) 'Αγ. Πέτρος, 2) 'Αγ. Δημήτριος, 3) 'Ἐρείπιον 'Αλυκῆς
4) 'Ἐρείπιον Σκοῦμποι.

ΙΑ') Μαρκοπούλου

1) 'Αγ. Παρασκευή καὶ 'Αγ. Θέκλη (ἐντὸς τοῦ χωρίου) 2) Κοίμησις Θεοτόκου, 3) Προφήτου 'Ηλιοῦ, 4) 'Αγ. Τριάς, 5) 'Αγ. Γεώργιος (Λειβάδια), 6) Παναγία Βαραμπα, 7) 'Αγ. Δημήτριος Λυκοποριᾶς, 8) 'Αγ. Πέτρος Δάγλα, 9) Κοίμησις Θεοτόκου Μερέντα, με' ἔκτασιν 200 τ. μ. πρὸς Β. 300 μ. πρὸς Α, 500 τ. μ. πρὸς Δ, καὶ 1000 τ. μ. πρὸς Ν. ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν Ναὸν 'Αρχαίου φεάτος, 10) 'Αγ. Γεώργιος, 11) Πάντα τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ἐρείπια Ναῶν ὄντων Βυζαντινῶν.

ΙΒ') Κοραίου

1) Παναγία Κουρσελά (ἐντὸς τοῦ χωρίου), 2) 'Αγιος Σπυρίδων καὶ 'Α. Κωνσταντίνος (ἐντὸς τοῦ χωρίου) 4) Μεταμόρφωσις Σωτῆρος 5) 'Αγ. Παντελεήμων, 6) 'Αγ. Θεόδωρος, 7) 'Αγ. Γεώργιος (Ν. Α. τοῦ χωρίου), 8) Προφ. 'Ηλιοῦ (ἐπὶ προβούνου τοῦ 'Γμητιοῦ), 9) 'Αγ. 'Αθανάσιος 10) 'Αγ. Δημήτριος, 11) 'Αγ. Πέτρος, 12) 'Αγ. 'Ασώματοι 13) 'Αγ. Νικόλαος, 14) Προφ. 'Ηλιοῦ (Προφάστα), 15) 'Αγ. 'Ανάργυρος, 16) Κοίμησις Θεοτόκου (Σκουπέρι), 17) 'Αγ. Λουκάς, 18) 'Αγ. Τριάς. 19) 'Αγ. Δημήτριος (Παράλια), 20) Εἰσόδια Θεοτόκου (Θήτη), 21) Πάντα τὰ ἐρείπια τὰ ἐν τῇ Περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ναῶν ὄντων Βυζαντινῶν.

ΙΓ') Βάρης

1) Εἰσόδια Θεοτόκου (ἐντὸς χωρίου), 2) 'Αγ. Πάντες, 3) 'Αγ. Νικόλαος, 4) Τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κόμης ἐρείπια ναῶν.

ΙΔ') Καλυβίων (Κουβαρά)

1) 'Αγ. Γεώργιος, 2) 'Ασωμάτων (Ταξιαρχῶν), 3) 'Αγ. Πέτρος, 4) Παναγία στοὺς Πύργους, 5) Ζωοδόχος Πηγή (Πανί).

ΙΕ') Κουβαράδων

1) 'Αγ. 'Αθανάσιος, 2) 'Αγ. 'Ιωάννης, 3) Παναγία ἢ 'Υκαπαντή.

Ις') Κερατίας

1) 'Αγ. Παρασκευή (ἐντὸς τοῦ χωρίου), 2) 'Αγ. Χαράλαμπος (ἐντὸς τοῦ χωρίου), 3) 'Αγ. 'Ιωάννης, 4) 'Αγ. Κυριακή, 5) 'Ἐρείπια ναῶν περὶ τὴν Κακὴν Θάλασσαν.

ΙΖ') 'Ελευσίνος

1) Θεμέλια Βυζ. Ναοῦ, ἐφ' ὧν τὸ ναΐδιον τοῦ 'Αγ. Ζαχαρίου, 2) Ναΐδρον Παναγίας (ἐπὶ τῶν ἐρειπίων).

ΙΗ') Μάζι

1) 'Αγ. Γεώργιος, 2) 'Αγ. Κωνσταντίνος.

ΙΘ') 'Ροποῦ

1) Παναγία, 2) 'Αγ. Νικόλαος, 3) 'Αγ. Γεώργιος, 4) 'Αγ. Βλάσιος.

Κ') Ἀσπροπούγου

1) 'Αποκεφάλισις 'Ιωάννου τοῦ Προδρόμου, 2) 'Αγ. 'Ιωάννης Προδρόμος (παλαιὸν νακροταφεῖον), 3) 'Αγ. Παρασκευή παρὰ τὸν Σιδηροδρομικὸν σταθμὸν παραπελεύρας τοῦ

νεοῦ Ναοῦ, καὶ 4) 'Ἐξωκλήσιον 'Οσίου Λουκά (Β. Α. τοῦ χωρίου).

Εἰς τὸν 'Ημέτερον ἐπὶ τῶν 'Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. 'Εκπαιδεύσεως 'Υπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

'Ἐν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιουλίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Περιήλθεν εἰς χεῖράς μας ἀντίγραφον «Μπολσεβικικοῦ 'Ἐγερτηρίου σαλπίσματος ἀφροπνίσσεως τῶν ἐργατῶν τῆς 'Ελλάδος», ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς ἐργάτας τῆς 'Ελλάδος καὶ ὑπογραφομένου ὑπὸ «ένδρος ἐργάτου», ὑπαδοῦ τοῦ «Ριζοσπάστου». Τὸ «σαλπίσμα» τοῦτο, προσκαλοῦν τοὺς ἐργάτας νὰ «ἐγερθῶσι» κατὰ τῶν «ἀχρείων ἐκμεταλλευτῶν», πρὸς πλουτισμὸν τῶν ὁποίων ἐργάζονται καὶ ἐν τοῖς πολέμοις φονεῦνται καὶ χάρις εἰς τοὺς ὁποίους μετὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου εἰς τὰς ἐστίας των ἐπιστροφὴν εὐρον μόνον πείναν καὶ παντοίαν ἄλλην δυστυχίαν, προτρέπει αὐτοὺς εἰς ἔγνων καὶ βψωσιν τῆς σημαίας τῆς «κοινωνικῆς ἐπαναστάσεως». Καὶ οἱ πολλὰ μὲν τὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τρωτὰ καὶ δεόμενα ρυθμίσεως καὶ κατευθύνσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνησίων χριστιανικῶν ἀρχῶν, οὐδεὶς ὁ ἀρνούμενος. Ὅτι ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσιν ἔτι ἐκμεταλλεῦται τοῦ τιμίου ἐργατικοῦ ἰδρώτος, καὶ οἱ πολλοὶ ἀναξίως πλουτοῦσι καὶ εὐμεροῦσι, πολλοὶ δ' ἀναξιοπαθοῦσιν ἐν τῇ κοινότητι τῆς ζωῆς, συνομολογεῖ πᾶς ἐγέφρων. Ὅτι ὅμως ὁ τρόπος τῆς ἐν τῇ γῆνῃ κοινωνίᾳ παγίωσεως καλλιτέρας δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ χριστιανοπροπεστέροιο δὲν εἶνε τὰ «μπολσεβικικὰ ἐγερτήρια», ἡδὲ διατόρως τὸ ρωσικὸν πείραμα, τὸ ὁποῖον, ἀντικαταστήσαν τὴν τσαρικήν τυραννίαν διὰ τῆς τυραννίας τοῦ «προλεταριάτου», κατέστρεψε καὶ καταστρέφει ἀπείρους ὑπάρξεις καὶ μετέβαλεν εἰς κόλασιν ἀπέραντον μίαν ἀχανῆ χώραν. Ἡ χρεωκοπία τοῦ Μαρξικοῦ σοσιαλισμοῦ ἤδη κηρύσσεται καὶ ὁμολογεῖται ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶν τῶν φανατικωτέρων τοῦ Μάρξ ὑπαδῶν,—ὡς θὰ λάβωμεν προσεχῶς ἀφορμὴν γ' ἀναπτύξεωμεν—, μόνον δὲ ἀδιαφώτιστοι καὶ ἀπαιδαγγητοὶ ἐργάται, ἔρμαιον ἄλλων ἐκμεταλλευτῶν, πολὺ χειροτέρων ἐκείνων, καθ' ὧν ἐστίνων νὰ ἐξεγερθῶσιν, ἀγνοοῦν τὴν πραγματικὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀγρίας, καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἔτι, συνεπείας τοιούτων ἀντικοινωνικῶν ἐμανιφῆστων.

§§ Ἄλλ' ἐν τῷ αὐτῷ «ἐγερτηρίῳ σαλπίσματι» εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκμεταλλευτῶν τοῦ λαοῦ κατατάσσεται καὶ ὁ Κλήρος, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποῖου ὁ ὑπὸ τῶν μπολσεβικῶν ἰδεῶν ἐμπεποτισμένος ἐργατικὸς κόσμος βλέπει «τὴν ἀντίδρασιν ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς» καὶ «τὸ παράσιτον τῶν ἀχρείων ἐκμεταλλευτῶν μας». 'Εγκαλῶν δ' αὐτὸν ὡς νωχελῆ καὶ ἀδρανῆ καὶ ἀνευ αὐταπαρηγήσεως, προτρέπει καὶ τοῦτου τὴν παράδοσιν «εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸν ὄλεθρον». Ἄλλ' ὁ ἐργατικὸς κόσμος δεινῶς πλανᾶται τοιαῦτα περὶ τοῦ 'Ελληνικοῦ Κλήρου φρονῶν. 'Ἐκ τῆς ἐν τῷ Κλήρῳ ὑπάρξεως κληρικῶν τινῶν ἀναξίως τοῦ ἀξιώματός των ἐμπολιτευομένων, οὐδαμῶς κατακριτέος καὶ ὁ ὅλος Κλήρος ἡμῶν, ὡς δὲν ἐγέναντο ἀξιοκατά-

κριτοι οί απόστολοι του Χριστού εκ του ότι μεταξὺ αὐτῶν ἀπεκαλύφθη καὶ εἰς Ἰούδας. Ἀλλὰ ὁ ἐν τόσῃ στερήσει καὶ κακουχίᾳ καὶ αὐταπαρνήσει πραγματικῇ καὶ ἀνεξάντλητῳ ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ σύρων τὰς ἡμέρας του Ἑλληνικὸς Κλήρος συμπάσων καὶ συγχαίρων καὶ συγκακουχούμενος καὶ συνδοξαζόμενος μετὰ τοῦ ὄλου Ἔθνους, ποῖαν δύναται νὰ ἔχη σχέσιν καὶ ἀλληλεγγύην πρὸς τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῶν ἐργατῶν κεφαλαιοκράτας, αὐτὸς ὢν ἀποχειροβίωτος ἐργάτης ἅμα καὶ διδάσκαλος καὶ τὰ πάντα διὰ τοὺς πάντας ; Καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ τοιασθῇ, ὅτι ὁ ἱερὸς Ἑλληνικὸς Κλήρος δὲν ἀποτελεῖται ἐκ πριγκήπων καὶ λόρδων καὶ κεφαλαιούχων, ἀλλὰ προέρχεται ἐξ αὐτῶν τῶν κόλπων τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ ὅτι, ὡς διατελεῖ ἀσπύργως ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Κοινωνίας, εὐρίσκειται εἰς ἀσυγκρίτως χειροτέραν θέσιν καὶ τοῦ ἐσχάτου τῶν κατ' αὐτοῦ κηρυσσομένων ἐργατῶν ;

§§ Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν μειορρωμένων ἐνοριακῶν ἱερῶν ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ φύλλου τούτου δημοσιευομένης σειρᾶς ἀρθροιδίων περὶ ὀργανισμοῦ Κατηχητικῶν Σχολείων, ὀφειλομένων εἰς δοκιμώτατον τοιοῦτων σχολείων ὀργανωτῆν. Ἀπὸ τίνος χρόνου ζωηρὰ παρ' ἡμῖν παρατηρεῖται δρασίς κατηχητικὴ ἐν τισὶ τῶν ἐνοριῶν, δέον ὅμως νὰ δηλοποιηθῇ ὅτι ἀνάγκη νὰ ἀπαρτισθῇ ἐνιαῖος ὀργανισμὸς τῆς δράσεως ταύτης ἐπὶ τῇ βᾶσει ὀρισμένου προγράμματος, διότι ἡ κατηχητικὴ ἀναρχία πάντως ἀρνητικὰ μᾶλλον ἀποτελέσματα θὰ ἔχη ἢ θετικὰ, ἀπέναντι τοῦ ἀξιεπαίνου ζήλου τῶν φιλοτιμῶν κατηχητῶν. Ὁ ζήλος οὗτος πρέπει νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν κατεύθυνσιν κατὰ σύστημα ὀρισμένον, μόνον δ' ἐν τιαύτῃ περιπτώσει οἱ καρποὶ θὰ ἦνε ἀντάξιοι καὶ τῶν μόχθων καὶ τῶν πόθων τῶν ζηλωτῶν καὶ τοῦ ὕψους καὶ τῆς ἀγιότητος τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο ἡ « Ἐκκλησία » θὰ δεχθῇ πᾶσαν συνεργασίαν δυναμένην νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν συστηματοποίησιν τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικῆς Χάρδινγκ ὁ Μακ. Μητροπολίτης διελθὼν τῆς Ἀμερικανικῆς Προεδρίας ὑπέβαλε τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

— Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς ἁγίας Βερβάρας παρὰ τὸ Δαφνίον διωρίσθη ὁ ἀρχιμ. Ἐμμ. Καρπάσιος.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν χοροστατοῦντος τοῦ Μ. Μητροπολίτου ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Μητροπόλεως πάνδημον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς τελευταίοις Ἑλληνικοῖς ἀγῶσιν (1912—1923) ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων, εἰς ὃ παρέστησαν αἱ Α. Α. Μ. Μ. οἱ Βασιλεῖς, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, αἱ Δημοτικαὶ ἀρχαί, διάφορα Σωματεῖα καὶ πλῆθος Κόσμου.

— Διὰ Β. Διατάγματος ὑπαχθέντος τοῦ ἐν « Διονύσω » ναοῦ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου εἰς τὸ Γ. Ἐ. Ταμεῖον, ἀποφάσει τοῦτου κατηρητίσθη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον ὑπὸ τῶν ἐξῆς κυρίων : Νικολάου Ραφαήλ, Ἰωάννου Κούλη, Ἀθανασίου Μαγγίνα, Νικολάου Κακανέζη. Λίαν δὲ προ-

σεχῶς θὰ γίνωσι τὰ ἐγκαίρια τοῦ εἰρημένου ναοῦ.

— Παρηγγέθησαν οἱ ἐφημέριοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς ναοῖς ὁ παρακλητικὸς κανὼν τῆς Θεοτόκου κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἀυγούστου ἀρχηται ἀπὸ τῆς 7ης μ. μ. ὥρας καὶ συνοδεύηται εἰ δυνατόν ὑπὸ κηρύγματος τοῦ θεοῦ λόγου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἐκκλ. Ὁρφανοτροφείου, ἵνα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὴν κοινωνίαν, ὠργάνωσι μεγάλην ἀτμοπλ. ἐκδρομὴν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ὁρφανοτροφείου ἐν Βουλιαγμένῃ. Τῆς ἐκδρομῆς μετέσχον καὶ τὰ ὄρφανά τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὁρφανοτροφείου Χατζῆ-Κώνστα, μετὰ τῆς Μουσικῆς τῶν, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ Δημ. Μουσικὴ Πειραιῶς, εὐγενῶς προσφερθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δήμου. Ἐν τῇ Μ. Αἰθρῷ τοῦ Ὁρφανοτροφείου παρετέθη γεῦμα εἰς ὑπερεκατοντηντήκοντα ἐκδρομεῖς, μετὰ τῶν ὁποίων διενηργήθη ἔργον ὅστις ἀπέδωκεν ἱκανοποιητικὸν πσοόν. Ἡ ἐκδρομὴ διεξήχθη ἐν ἄκρῃ τάξει, ἀπεκόμισαν δ' ἐξ αὐτῆς οἱ ἐκδρομεῖς ἀρίστας ἐντυπώσεις, ἐκτιμήσαντες δεόντως τὸ μοναδικὸν ἐκκλῆσ. Ἱδρυμα, ὡς τοῦτο ἀνωργανώθη ἐσχάτως.

Τὸ πλεόνασμα τῶν εἰσπραξέων ἐξ εἰσιτηρίων καὶ ἐράων, λίαν ἱκανοποιητικόν, θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχεϊ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Καθ' ἡ ἡγγέθη ἡμῖν ἐξ Ἀλεξανδρείας, μετὰ πολυώδυνον νόσον ἐτελεύτησεν ὁ ἀφ' ἱκανοῦ παρεπιδημῶν ἐν αὐτῇ Μητροπολίτης Ναζαρέτ Γλυκέριος.

ΕΡΑΝΟΙ

ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλῆσ. Ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης.

(Ἀναδημοσιεύεται, ὡς ἐσφαλμένως δημοσιεύθη ἐν τῷ 10ῳ φύλλῳ)

Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, τρεῖς δολογίας ἀναγκαστικοῦ Δανείου τῶν 100 δρχ. ἕκαστη.— Ἀνώνυμος, δολάριον 1.— Γ. Κυροπούλης δρχ. 200.— Σεβ. Μητροπολίτης Γυθείου δρχ. 223.— Ἐκ δίσκων Ἀγ. Μαρτίνου (διὰ τοῦ αἰδ. Γ. Στεφανοπούλου) δρχ. 1265.— Ἐκ δίσκων Ἀγ. Μαρτίνου (διὰ τοῦ ἀρχ. Χρ. Χατζῆ) δρχ. 645.25.— Ἐκ δίσκων Ἀγ. Διονυσίου Ἀρεοπ. δρχ. 300.— Ἐκ δίσκων Ἀγ. Παύλου δρχ. 250.— Ἐκ δίσκων Ἀγ. Αναργύρων (διὰ τοῦ Ἀρχ. Φοντιέρου) δρχ. 197.75.— Ἐκ δίσκων Ἀγ. Αναργύρων (διὰ τοῦ αἰδ. Γ. Στεφανοπούλου) δρχ. 960.— Ἦτοι ἐν ὄλφ δμολ. 3, δολ. 1 δρχ. 4041.—

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὑψηλοῦ Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μισθωσίς τῆς ἐφετηνῆς ἐσοδείας τοῦ βαλανιδίου τῶν δύο βαλανιδεῶνων τῆς Μονῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόδ. « Κέραμος » καὶ τοῦ ἐτέρου « Λαγκάδα » συμφώνως μὲ τὸς ὅρους οἷτινες εὗρισκονται κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ τὸ κοινοτικὸν Γραφεῖον τῆς κομοπόλεως Σιγρίου, καὶ ὃν οἱ κυριώτεροι εἰσιν οἱ ἐξῆς :

α') Ἐκ τοῦ κατακυρουμένου μισθώματος τὸ μὲν ἡμισυ καταβάλλεται ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους 1923.

β') Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου δυναμένου καὶ νὰ ἀκυρώσῃ ταῦτα χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἔχη ἀξίωσιν τινα ὁ πλειοδότης.

γ') Οἱ ἐν ἐκάστη τῶν δημοπρασιῶν πλειοδοτήσαντες δεσμεύονται ἐκ τῆς προσφορᾶς αὐτῶν ἕως οὗ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφανθῇ μετὰ τὴν ὑποβολὴν πρὸς αὐτὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δημοπρασίας.

δ) Τὰ κηρύκεια, συμβολαιογραφικά, τὰ έξοδα δημοσιεύσεως εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον Περιοδικὸν «Ἐκκλησία» δραχ. ἑκατὸν (100) καὶ πᾶν ἄλλο ἐν γένει έξοδον τῆς δημοπρασίας εἶναι εἰς βᾶρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σιγῳίῳ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τότῳ τὴν 30]12 Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. αὐθημερόν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὑψηλοῦ τῆ 8]21 Ἰουλίου 1923
Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Κοινοῦτητι Μπατοῖου (Ἀνδρου) Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἢ Ἀγίας

Προκηρῦττει ὅτι

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 4860 ἀδείας τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖου ἐκτίθενται εἰς ἀρχαίην δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν τῇ θέσει Κυπρίνια τοῦ χωρίου Ὑψηλοῦ τῆς Κοινοῦτητος Λαμύρων κτήμα αὐτῆς (Μετοχίον Κυπρίνια—3 τεμάχια—πρώτη προσφορὰ δραχ. 5000) μετὰ τῆς προσφορᾶς κατὰ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 199 συγγραφῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται τὴν 26 Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆς Κοινοῦτητος Ἀνδρου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ν. Δαπόντε ἀρεσμένη τῇ 10ῃ ὥρᾳ π. μ. καὶ λήγουσα τῇ 12ῃ ὥρᾳ τῆς μεσημβρίας ἑακριβῶς.

Οἱ συναγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι 1) ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλον δι' ἐγγυοδοσίαν ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμεῖῳ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1]10 τοῦλάχιστον τοῦ ἐτησίου μισθώματος ἢ τῆς δοθείσης προσφορᾶς, ὅπερ ἀνήκει εἰς τὴν Μονὴν ἄνευ δικαστικῆς προσφορᾶς, ἐὰν ὁ ἐνοικιαστής ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας δὲν συντάξῃ τὰ ἐνοικιαστήρια, 2) τοὺς τίτλους τῶν πρὸς ὑποθήκην παρεχομένων ἀκινήτων μετὰ τῶν πιστοποιητικῶν τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινοῦτητος καὶ ὑποθηκοφύλακος, ἄλλως εἶνε ἀπαράδεκτοι, καθὼς καὶ πᾶσα δι' ἀναφορᾶς προσφορὰ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἐγγυήσεων.

Οἱ ὀφειλόμενοι τῆς Μονῆς ἢ διάδοχοι αὐτῆς ἐκ διαφορᾶς προερχομένης ἐκ μισθώσεως, καταπατήσεως κτημάτων, ἀδειήσεως ὄρων ἐνοικιάσεως, καθυστερήσεως συντάξεως ἐνοικιαστηρίων ἢ ἄλλης αἰτίας δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν συναγωνισμόν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζωοδόχου Πηγῆς τῆ 30 Ἰουλίου 1923.
Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετραῖης

Προκηρῦττει ὅτι

Ἀκυρωθέντων τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας ἐκποιήσεως τοῦ ἐν Βουδᾷ κτημάτων αὐτῆς ἐπαναλαμβάνεται τὴν 12ην Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουροδικεῖου Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. ὥρας, τεθείσης ὡς πρώτης προσφορᾶς τῶν δραχ. δύο ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων.

Ἐν τῇ Μονῇ τῆ 2 Αὐγούστου 1923
Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Κύμῃ Ἱ. Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος

Διακηρῦσσει ὅτι

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 4916]2444 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλῆς. Ταμεῖου ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία περὶ ἔξαστοῦς μισθώσεως τῶν κτημάτων τοῦ Μετοχίου αὐτῆς Μοναστηρίου κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἢ ἀντίγραφα εἶνε κατατεθειμένα ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας, τῷ συμβολαιογράφῳ Κύμης Δημ. Γ. Ἀστέρη καὶ ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς, ἐνθα οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν.

Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δραχ. 6,000 ἐτησίως. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Κύμῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κύμης Δ.

Γ. Ἀστέρη ἡ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἀρχομένη τὴν 19ην Αὐγούστου (ν. ἡμ.) καὶ λήγουσα τὴν 2αν Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ἕως τῆς 12 π. μ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φανεῳ Ἱ. Μονῆς «ὁ Ἅγιος Γεώργιος»

Διακηρῦττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν γενησομένην τὴν 26ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-11 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆς πόλεως Πατρῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἰωάν. Ἀργυριάδη ἢ διετῆς μισθώσεως ἐνὸς ἀγροῦ καὶ μιᾶς σταφιδαμπέλου κειμένων κατὰ τὴν περιφέρειαν Μιντιλογίου καὶ Μονοδένδρι, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρῦξεως ἡμῶν.

Μονὴ Φανεοῦ τῆ 17 Ἰουνίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Κοινοῦτητι Μπατοῖου (Ἀνδρου) Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἢ Ἀγίας

Προκηρῦττει ὅτι

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 912 καὶ 1830 ἀδείας τοῦ Γεν. Ἐκκλῆς. Ταμεῖου ἐκτίθενται εἰς πρώτην ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ ἐν ταῖς κάτωθι θέσεσι τῶν κάτωθι χωρίων καὶ Κοινοτήτων Ἀνδρου κτήματα αὐτῆς, μετὰ τῆς προσφορᾶς κατὰ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 202 συγγραφῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐκποίησης γενήσεται τὴν 19 Αὐγούστου 1923 ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆς Κοινοῦτητος Γαυρεῖου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθ. Λεμπέση ἀρεσμένη τῇ 10ῃ ὥρᾳ π. μ. καὶ λήγουσα τῇ 12 ὥρᾳ τῆς μεσημβρίας ἑακριβῶς.

Οἱ συναγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλον δι' ἐγγυοδοσίαν ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμεῖῳ ποσὸν ἴσον κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Μαρτίου ἐ. ἔ. Β. Διατάγμα ἢ τῆς δοθείσης προσφορᾶς, ὅπερ ἀνήκει εἰς τὴν Μονὴν ἄνευ δικαστικῆς προσφυγῆς, ἐὰν ὁ ἀγοραστής ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας δὲν συντάξῃ τὰ συμβόλαια.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζωοδόχου Πηγῆς τῆ 30 Ἰουλίου 1923
Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

ΠΙΝΑΞ ἐκποιηθησομένων κτημάτων

ἀρ. ἀριθ.	κτῆμα	θέσις	Κοινοῦτης	ἀ' προσφορὰ Δρχ.
1	Ἐλαιόδενδρα 52	Διάφοροι	Καπαρῆς	1000
2	Κῆπος	Βορίνα	"	1000
3	Πλαταιῖς	Κοῦτσι	Ἀπροβάτου	6000
4	Γιάννουλα	Γιάννουλα	Μιατοῦ	20000
5	Ἅγιος Νικόλαος	Ἄτενι	Ἀρνης	10000
6	Κάμπος Ἀληθινός	"	"	10000
7	Σακίστρα Νοτιά	"	"	2500
8	Σακίστρα Καμπάνη	"	"	2.00
9	Πηγάδι	"	"	5000
10	Ἀχλαδιά	"	"	3000
11	Δαπούλη	"	Κατακόλου	2500
12	Αὐγουστής	"	"	2500
13	Γούρνα	"	"	4000
14	Πατητήρι	"	"	4000
15	Μετόχιον	"	"	6000
16	Μαμαη	"	"	6000
17	Κοντορούσα	"	"	2000
18	Ἀμμουδιαῖς	"	"	2000
19	Κάμπος Γραμματικοῦ	"	"	2000
20	Γραμματικός	"	"	5000
21	Χορεῦτρα	"	"	500
22	Παντελιός	Ἐηρόκαμπος	Ἄνω Γαυρεῖου	4000
23	Λουτρὸς Κοκκίνου	Λουτρὸς	Γαυρεῖου	37642
24	Μεγάλο χωράφι	Κίτρι	"	8000
25	Πύργος	Ἅγ. Πέτρος	"	7000

Τύποις «Φοίνικος», Σταδίου 38, Ἀθῆναι